

ARREST

Het Hof van Beroep te BRUSSEL, achtste kamer, na beraadslaging, spreekt volgend arrest uit :

Rep. Nr. 2010/ 850

A.R. nr. 2009/KR/205

Kort Geding
Hoogdringendheid

INZAKE VAN :

8ste kamer

1. **BRUYNSEELS Patrick**,
2. **WUYTS Rita**, beiden wonende te 3460 BEKKEVOORT, Halensebaan 144C,

appellanten, die verschijnen,
✓ vertegenwoordigd door Mr. DECAT Marc, advocaat te 3290
DIEST, Engelandstraat 61;

02.02.2010

TEGEN:

1. **VERBEECK Eric**, wonende te 3600 GENK, Duinenlaan 9B,
2. **MORSE PRESS V.O.F.**, met maatschappelijke zetel te 1740 TERNAT, Assesteenweg 117 A/7,

geïntimeerden, eerste geïntimeerde verschijnt ter zitting,
✓ beide geïntimeerden vertegenwoordigd door Mr. TRITSMANS
Eline, advocaat te 1050 BRUXELLES, Louizalaan 65/2.

Eindarrest

Gelet op de beschikking die, op tegenspraak, op 14 mei 2009 gewezen werd door de rechtbank van eerste aanleg te Leuven;

Voormelde beschikking werd op 29 juni 2009 op verzoek van geïntimeerden betekend aan appellanten;

Gelet op het verzoekschrift tot hoger beroep dat, tijdig en regelmatig naar de vorm, op 28 juli 2009 neergelegd werd ter griffie van het hof;

Gelet op de voor partijen neergelegde conclusies;

Gehoord de mondelinge uiteenzetting van de raadslieden van partijen op de zitting van het hof d.d. 16 december 2009;

Gelet op de voor partijen neergelegde stavingstukken.

Gelet op de impliciete vraag tot heropening van het debat van appellanten, geformuleerd onder de vorm van een "Toelichting kort geding en beroep kort geding" van appellanten d.d. 7 januari 2010, en de aan voormeld document gehechte stukken.

Gelet op de opmerkingen die op 19 januari 2010 door geïntimeerden geformuleerd werden op het document d.d. 7 januari 2010 van appellanten.

1. SAMENVATTING VAN DE FEITEN, PROCEDUREVOORGAANDEN EN VORDERINGEN IN BEROEP.

De heer Eric Verbeeck, eerste geïntimeerde, is journalist bij en hoofdredacteur van MORSE PRESS, te weten een nieuwsbrief die uitgegeven wordt door de VOF MORSE PRESS, zijnde tweede geïntimeerde.

De voormelde nieuwsbrief wordt zowel via het internet als in gedrukte versie verspreid onder betalende abonnees.

Met ingang van de maand juli 2008 werden er in verschillende nieuwsbrieven een aantal aantijgingen geformuleerd aan het adres van de heer Patrick Bruynseels en mevrouw Wuyts, zijnde appellanten.

Appellanten hebben op 17 september 2008 een strafklacht met burgerlijke partijstelling neergelegd tegen geïntimeerden uit hoofde van laster en eerroof.

Tevens hebben appellanten op 18 september 2008 tegen eerste geïntimeerde een klacht neergelegd bij de Raad voor de Journalistiek.

Op 22 april 2009 gingen appellanten over tot dagvaarding van geïntimeerden voor de eerste rechter. Hun vordering strekte ertoe om :

-verbod te horen opleggen aan geïntimeerden om verder publiekelijk artikels en andere berichtgeving te publiceren en of te verspreiden aangaande de persoon en de sociale en of professionele leefwereld van appellanten;

-geïntimeerden te horen veroordelen tot het onmiddellijk verwijderen van elk publiek artikel aangaande de persoon en de sociale en professionele leefwereld van appellanten in het (online) magazine Morum Magnificat, dit onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag en per overtreding.

Geïntimeerden verzochten de eerste rechter om de vordering van appellanten ongegrond te verklaren en hen hoofdelijk en solidair te veroordelen in de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 5.000 euro, minstens 1.200 euro.

Op 5 mei 2009 werd er voor geïntimeerden een verzoekschrift tot heropening van het debat neergelegd voor de eerste rechter.

Dit verzoek ter heropening van het debat werd door de eerste rechter ontvankelijk doch ongegrond verklaard bij een beschikking gewezen op 14 mei 2009.

Eveneens op 14 mei 2009 werd er door de eerste rechter een beschikking gewezen waarbij :

- de vordering van appellanten ontvankelijk verklaard werd;
- de vordering van appellanten ongegrond verklaard werd, bij gebrek aan hoogdringendheid.

Door middel van de beroepsconclusie die voor appellanten neergelegd werd, verzochten deze het hof :

- hun oorspronkelijke vordering gegrond te verklaren;
- geïntimeerden te veroordelen in de kosten van beide aanleggen.

Geïntimeerden verzoeken het hof om het hoger beroep van appellanten ongegrond te verklaren en hen hoofdelijk en solidair te veroordelen in de kosten van beide aanleggen, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 5.000 euro, minstens 1.200 euro.

2. BESPREKING.

Het impliciet verzoek van appellanten tot heropening van het debat.

De zaak werd gepleit op de zitting van het hof d.d. 16 december 2009 en vervolgens in beraad genomen.

Het hof stelt vast dat de stukken die op 7 januari 2010 door appellanten neergelegd werden en de feiten waarvan zij melding maken in hun "Toelichting kort geding en beroep kort geding", overwegend dateren van vóór 16 december 2009, zonder dat door appellanten aangetoond wordt dat het om "nieuwe" feiten of stukken gaat, met name om feiten of stukken die appellanten nog niet bekend waren op 16 december 2009.

Wat de overige door appellanten aangehaalde feiten betreft, worden er door appellanten stukken neergelegd, met name prints van publicaties op de website van tweede geïntimeerde, waarvan er echter slechts één een aanwijsbaar verband met appellanten heeft, met name een publicatie d.d. 25 december 2009.

Daarenboven gaat het in de publicatie van 25 december 2009 louter om een zeer korte, bondige en eerder zakelijke persoonlijke uiteenzetting van geïntimeerden van de toenmalige stand van de procedures waarin partijen betrokken zijn, en om niets meer dan dat.

De publicatie d.d. 25 december 2009 bevatte volgens appellanten aanvankelijk een link naar een artikel verschenen in een ander nummer van tweede geïntimeerde, doch dit artikel had niets te maken met appellanten en daarenboven werd de betrokken link onmiddellijk op eerste verzoek van appellanten verwijderd door geïntimeerden, hetgeen bevestigd wordt door de door appellanten neergelegde print van de publicatie d.d. 25 december 2009, waarop de betrokken link niet voorkomt.

De publicatie van 25 december 2009 kan om deze redenen in casu niet als een nieuw feit of stuk beschouwd worden dat van overwegend belang is en

dat de heropening van het debat rechtvaardigt.

Hetzelfde geldt tenslotte voor de – daarom niet minder zeer betreurenswaardige – zelfmoordpoging van tweede appellante d.d. 25 december 2009, waarvan het causaal verband met het geschil dat partijen tegenstelt niet ten genoegte van recht is aangetoond.

Het verzoek van appellanten tot heropening van het debat is zodoende ongegrond, aangezien de stukken die op 7 januari 2010 door appellanten neergelegd werden en de feiten waarvan zij melding maken in hun “Toelichting kort geding en beroep kort geding”, geen nieuwe stukken of feiten zijn van overwegend belang in de zin van artikel 772 Ger.W. die in casu de heropening van het debat rechtvaardigen.

De gegrondheid van de vordering van appellanten.

Krachtens artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek doet de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zitting houdend in kort geding, bij voorraad uitspraak in gevallen die hij spoedeisend acht.

Er is sprake van een spoedeisend geval wanneer een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een bepaalde omvang, dan wel ernstige ongemakken te voorkomen.

Deze urgentie moet niet alleen aanwezig zijn op het ogenblik van de dagvaarding, maar ook op het ogenblik van de uitspraak van de voorzitter in kort geding, en in geval er hoger beroep wordt ingesteld, eveneens op het ogenblik van de uitspraak van de appelrechter.

Ter zitting van het hof d.d. 16 december 2009 werd door appellanten, die ter zitting in persoon verschenen zijn, bij monde van hun raadsman gesteld dat er sedert 23 augustus 2009 geen hoogdringendheid meer was. Geïntimeerden zouden immers de door appellanten gelaakte handelingen stopgezet hebben.

Aangezien appellanten zelf op 16 december 2009 aan het hof mededeelden dat hun vordering niet meer urgent is, stelt het hof vast dat deze vordering, bij gebrek aan urgentie, ongegrond is.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is het onderzoek van de andere middelen en argumenten dan deze die de urgentie betreffen en die door de partijen in hun beroepsconclusies uiteengezet werden, niet meer aan de orde, behoudens wat hieronder uiteengezet wordt met betrekking tot de gevorderde rechtsplegingsvergoedingen.

3. DE GEVORDERDE RECHTSPLEGINGSVERGOEDING.

Ter zitting d.d. 16 december 2009 verzochten appellanten het hof om de rechtsplegingsvergoeding te herleiden tot het minimumbedrag. Zij voeren daartoe aan dat er in casu sprake is van een kennelijke onredelijke situatie.

Het feit dat er, zoals door appellanten zelf aangevoerd wordt, geen hoogdringendheid is (en dit minstens sedert 23 augustus 2009), met als gevolg dat het hoger beroep van appellanten ongegrond is, is geen "kennelijk onredelijke situatie" die rechtvaardigt dat de rechtsplegingsvergoeding zou herleid worden tot het minimumbedrag.

Anderzijds bestaan er evenmin gegronde redenen om, zoals geïntimeerden vorderen, in casu de rechtsplegingsvergoeding vast te stellen op een hoger

bedrag dan het basisbedrag dat van toepassing is in geval de vordering niet in geld waardeerbaar is, zoals in casu.

OM DEZE REDENEN :

HET HOF, recht doende na tegenspraak,

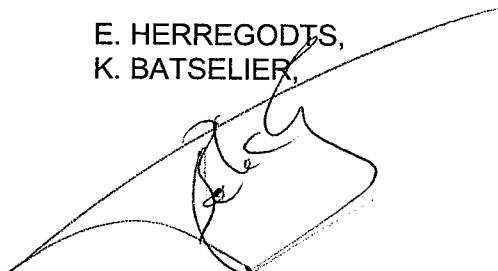
Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep van appellanten ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt appellanten solidair in de kosten van de beroepsprocedure, aan de zijde van geïntimeerden vastgesteld op 1.200 euro en voor appellanten vastgesteld op 139 euro.

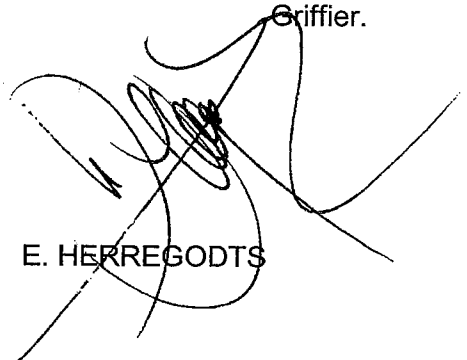
Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke **achtste kamer** van het hof van beroep te Brussel, op **02.02.2010** waar aanwezig waren en zitting hielden :

E. HERREGODTS,
K. BATSELIER,

K. BATSELIER

Alleenzetelend Raadsheer,
Griffier.

E. HERREGODTS